

Art Exhibition

กวีและแม่
A poet and his mother

ศักดิ์สิริ - ชุ่มสาย มีสมสืบ
Saksiri-Choumsai Meesomseub

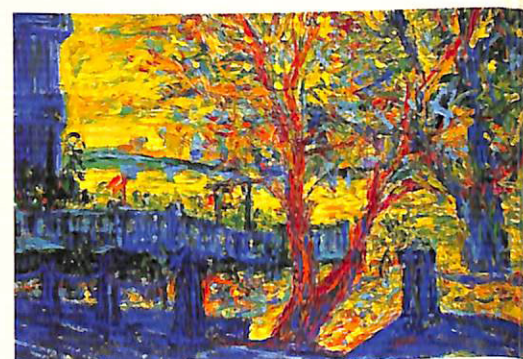
Suan Pakkad Palace Museum

.....
Sri Ayudhya Rd. BKK Thailand

.....
February 12-27, 2000

P-ETC-0-0030
GR0-6159-02-95A3

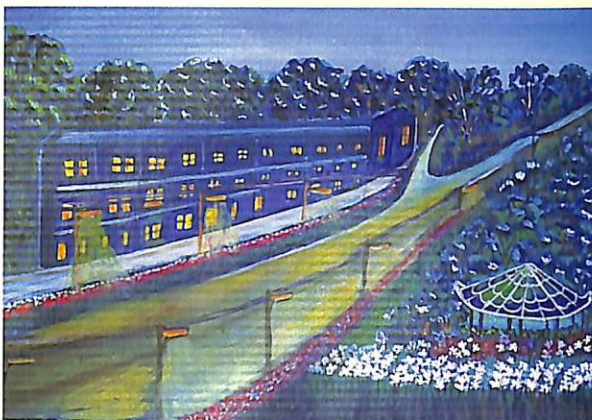
ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ
Saksiri Meesomseub

เทคนิค สีอะคริลิกบนกระดาษ
Technique acrylic on paper

ชุมสาย มีสมสืบ
Choumsai Meesomseub

เทคนิค สีอะคริลิก และสีน้ำบนกระดาษ
Technique acrylic and water color on paper

ภาพเขียนสองแม่ลูก

ปลายปี2539 หลังแสดงเดี่ยวภาพเขียนชุดทัศนียภาพที่เปลี่ยนไป ณ.บางกอกแกลเลอรีกรุงเทพฯ ผมก็วางมือ วางสีลงชั่วคราว หันมาจับปากการ่ายบทกวีชุด “ตู้เพลงลูกทุ่ง”

“แม่ซุ่ม” เก็บรวมหลอดสีนูปี้บีบีเค้นเอาเนื้อสีมาระบายเล่นด้วยเสียดายสีจะแห้งแข็งเสียเปล่า

แม่ผลิตเพลินอยู่เป็นนานสองนาน วันรุ่งขึ้นแม่วาดรูปอีกและจดึงลงลึกนานกว่าวันวาน วันแล้ววันเล่าแม่รีดเอาเนื้อสีจนหลอดบีบีแบนแต่เดี๋ยวยังรีดเอาเค้นเอา

แม้ไม่เอ่ยปากผมก็รู้ว่าแม่อยากได้สี ผมจึงซื้อให้ใหม่กล่องหนึ่งพร้อมฟูกันเล็ก กลาง ใหญ่ อีกหากระดาดมาเพิ่ม

แม่ยิ่งวาดยิ่งได้ใจ ได้รู้สึกรู้สว่าการวาดรูปนี้เป็นสุขอิมเมจิอย่างวิเศษ ช่วงสายๆบ่ายๆวันละหลายชั่วโมง ภาพแล้วภาพเล่าถือกำเน็ดที่บ้านริมแควยมของผม “กระท่อมเกี้ยวเกี้ยว” อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ตลอดช่วง 3-4 ปีมานี้

จนผมปิดต้นฉบับบทกวีชุดใหม่ลง ผมจึงว่างเฟรมมาเอง ภาพเขียนนับร้อยชิ้นของแม่ ให้ตื่นตาในสีสดในสีในฝีมือระบายอันละเอียดลออ พิถีพิถันแต่ก็ดูสนุกสนาน

รู้สึกตื่นใจที่เห็นถนนหนทาง (ในภาพเขียน) ของแม่พุ่งขึ้นฟ้าต่างจากถนนของคนทั่วไป

แม้ไม่เคยเรียนวาดภาพจากครูคนใด “แม่วาดรูปเล่นเพลินๆ” เท่านั้น

แม่เคยเป็นครูเด็กเล็ก แม่เป็น ญ. หญิงอดทนบนหนทางชีวิต แม่ชอบร้องเพลง ชอบอ่านหนังสือ แม่สวดมนต์และนั่งสมาธิทุกคืน

เมื่องานสัปดาห์หนังสืองานใหญ่ ที่หอประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ปี2542 ผมซื้อหนังสือ“รวมเพลงสุนทราภรณ์” ให้แม่

ค่านับอาบน้ำ ประแป้งแล้วแม่เปิดหนังสือเพลงพลางรำพึงว่าตอนนี้... แม่จะร้องเพลงดีหรือจะสวดมนต์ดี

ผมรีบตอบ “ตอนนี้ร้องเพลงดีที่สุด”

แล้วเราก็ร้องเพลงแห่งความหลังกัน เปิดไปที่ละหน้า ละหน้าสำรวจเนื้อรำลึกทำนองเที่ยวท่องย้อนจินตนาการกลับไปสู่อารมณ์อดีต

ข้าระใจไปร้องสบายดีแล้ว ผมหันมาหาสีของผมหีกครั้ง

ผมเอางี้งเอางัง ขณะแม่วาดรูปเล่นเพลินๆ

ผมออกตระเวนออกไปหาทิวทัศน์ข้างนอก

ขณะแม่นั่งอยู่ที่บ้านมองดูทัศนียภาพข้างใน

ผมว่าวาด, ปาด, ป้าย ละเลงระเริงด้วยฝ่ามือ, สันมือและนิ้ว

ส่วนแม่ค่อยพินิจค่อยระบายไปเรื่อยๆเรื่อยๆ

เมื่อเราต่างได้ภาพมากมาย ผมจึงชวนแม่แสดงภาพวาดของเรา

ผมอยากอวดภาพวาดของแม่ให้ใครๆได้ดูชม

สำหรับแม่ “แม่วาดรูปเพื่อฆ่าเวลา” (“ฆ่าเวลา” หรือ “ค่าเวลา” หรือ “ข้าเวลา” ผมไม่รู้ว่าความหมายของชีวิต)

ทุกคำคืน แม่จะนั่งสมาธินานนับชั่วโมง แม่บอกว่านั่งสมาธิมานานแต่ยังไม่ถึงไหน ไม่เห็นแสงเงินยวง ไม่เห็นสระอโนดาต ไม่เห็นสวนไม้แก้ว ไม่ตัวพองตัวลอยไปชนเพดานเหมือนอย่างพวกทำสมาธิเก่งๆเขาเลย

ผมออกความเห็นว่ารื้อจะเป็นการดีที่แม่ไม่เห็นโน้นเห็นนี่อย่างที่เราเห็น

แต่แม่ก็บอกรู้สึกอึดใจดีใจ สนุกที่ได้ตามดูลมหายใจ ดูจิตที่ทุกชนของตน แม้บางทีเหน็บจะกินก็ยังไม่กำหนดรู้ “เหน็บกินหนอเหน็บกินหนอ”

แล้วแม่ก็พบความสุขอีกรูปแบบหนึ่งจากการวาดภาพ มาวันนั้น แม่มีโอกาสได้อวดภาพวาดต่อสาธารณชน 12-27

กุมภาพันธ์ 2543 ณ วังสวนผักกาด กรุงเทพฯ

ดูแม่ปลื้มปิติไม่น้อยเลย ใจแม่คงแจ่มใสเหมือนเดือนเพ็ญขึ้น15ค่ำ

ผมว่าคงดื่มด่ำไม่แพ้ตอนเข้าสมาธิหรอก

สำหรับผม ถนนสายศิลปะนั้นช่างดูยาวไกล ผมต้องทุ่มเหงาเรียนรู้และก้าวเดินไปอีกยาวนาน

สำหรับแม่ แม่เพียง “วาดรูปเล่นเพลินๆ” เท่านั้น

เพราะแม่วาดรูปเล่น ถนนของแม่จึงพุ่งขึ้นไปบนฟ้าได้ พุ่งขึ้นไปเรื่อยๆอย่างน่าอัศจรรย์

ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ

กุมภาพันธ์ 2543

“แม่วาดรูปเล่นเพลินๆเท่านั้น”

ชุมสาย มีสมสืบ

ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ

เกิดเมื่อวันศุกร์ที่ 23สิงหาคม2500 ที่จังหวัดชัยนาท ใช้ชีวิตวัยเด็กและเรียนชั้นประถม-มัธยมศึกษา ที่อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

2515-2520ศึกษาศิลปะที่โรงเรียนเพาะช่างจนจบชั้นประโยควิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)วิชาเอกจิตรกรรมสากล (ระหว่าง2516-2520ได้ศึกษาศิลปะวรรณกรรมและปรัชญา กับช่างแต่งจิตรกรและกวีคนสำคัญของประเทศ)

2521 เข้ารับราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

2524 จบครุศาสตรบัณฑิต เอกศิลปศึกษา จากวิทยาลัยครูพระนคร

2526 พิมพ์บทกวีชุด “ตุ๊กตารอยทราย”

2528 พิมพ์บทกวีชุด “คนสอยดาว”

2531 พิมพ์บทกวีชุด “มือนั่นสีขาว”

2535 บทกวีชุด“มือนั่นสีขาว” ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (S.E.A. WRITE AWARD)

2535 งานเพลงชุด “เกี้ยวเกี้ยว”

2536 ลาออกจากราชการเพื่อเป็นนักเขียนอิสระและสร้างสรรค์งานศิลปะทั้ง 3 แขนง คือ จิตรกรรม วรรณกรรม และดนตรี

2538 แสดงงานจิตรกรรมชุด “ทัศนียภาพที่เปลี่ยนไป” ณ บางกอกแกลเลอรี

2538 รวมเรื่องสั้นชุด “ตะตึงเท่งตึง”

2541 บทกวีชุด“ก็พอใจอยากจะรักให้นักหนา”

2542 ได้รับรางวัล“พระพิฆเนศทองพระราชทาน”ประเภทเพลงเพื่อชีวิต

ทำเพลงประกอบรายการ“ทุ่งแสงตะวัน”ไทยทีวีสีช่อง3จนถึง

ปัจจุบัน

2543 งานเพลงชุด “จินตนาการ”

ชุมสาย มีสมสืบ

เกิดวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2472 ที่บ้านจัว ต.โพนางดำออก อ. สรรพยา จ.ชัยนาท สมรสกับนายบุญลือ มีสมสืบ มีบุตร-ธิดา 4 คน

การศึกษาจบชั้นประถมศึกษาที่โรงเรียนวัดมะปรางมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนชยานุกิจวิทยา อาชีวศึกษาที่โรงเรียนการช่างสตรีจังหวัดชัยนาท

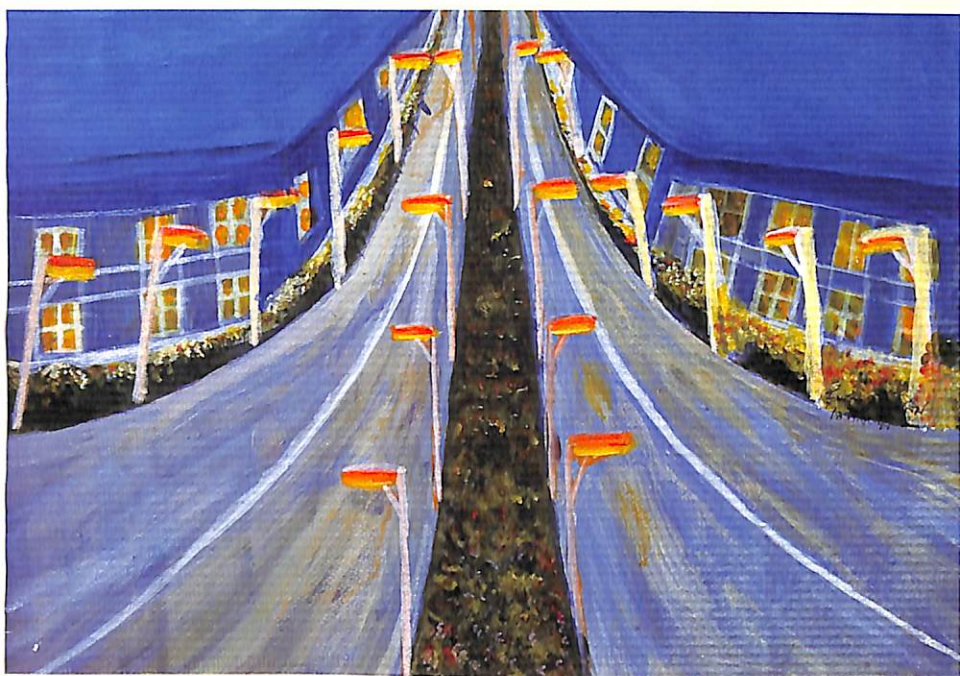
2496 เริ่มต้นเป็นครูที่โรงเรียนราษฎรบำรุงมดุงวิทยา

2501 ร่วมกับน้องชายและสามีเปิดกิจการโรงเรียนเอกชนที่ต.โคกเตี้อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

2503 ครูโรงเรียนโพธิสาร จ.นครสวรรค์

2504 ครูโรงเรียนนิมิตศึกษา อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

2520 ลาออกจากครู อยู่ชนบทกับลูกหลาน ดูแลต้นไม้ ดอกไม้ และเขียนรูป

รู้สึกดีใจที่เห็นถนนของแม่ (Foundation ของแม่
พุ่งขึ้นฟ้าต่างจากถนนของคนทั่วไป.....

เพราะแม่วาดรูปเล่นถนนของแม่จึงพุ่งขึ้นไปบนฟ้าได้
 พุ่งขึ้นไปชื่อ ๆ ง่าย ๆ อย่างน่าอัศจรรย์”

กวีและแม่ ขอขอบคุณผู้สนับสนุนการจัดงานในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง

- สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
- ดร.แสงชัย อภิชาติวรพงษ์
- คุณหญิงจำนงค์ศรี หาญเจนลักษณ์
- คุณณิพรรณ กุลประสูตร
- คุณสมิทธิ ธนานิธิโชติ (ถ่ายภาพ)
- ผองเพื่อนและน้องๆทุกท่าน